

MF speciál DNES

MY z VŠFS

12. 11. 2021 / 44

- Jsme dobrý tým
- Přes Hrad na VŠFS
- Z absolventa rektorem
- Od vraždy na maraton

STUDUJEŠ V PRAZE? Ubytujeme tě!

Campus Plzeňská Praha 5

Campus Vlkova Praha 3

MY Z VŠFS

JSME DOBRÝ TÝM STR. 4-6

**Z ABSOLVENTA VŠFS
REKTOREM** STR. 7

**PŘEMÝŠLEJME, DOKUD JEŠTĚ
MÁME ROZUM** STR. 8-9

LIFELONG LEARNING S VŠFS
STR. 10-11

PŘES HRAD NA VŠFS STR. 12-13

**BITCOIN - BUBLINA, NEBO
STABILNÍ NESTÁTNÍ MĚNA?**
STR. 14-15

**KLÍČOVÝ JE POCTIVÝ
PŘÍSTUP** STR. 16-17

**SPOLUPRÁCE S AKADEMICKOU
SFÉROU JE PRO NÁS DŮLEŽITÁ**
STR. 18-19

OD VRAŽDY NA MARATON
STR. 20-21

**ONLINE AUDIO A PODCASTING
V ČR** STR. 22-23

KŘÍŽOVKA STR. 23

Vážení přátelé,

již podruhé držíte v ruce magazín o VŠFS. Kvalita vysoké školy je do značné míry dána kvalitou studijních programů a pedagogů, kteří na ní působí. Minule jsme prezentovali hlavně naše studijní programy – jsou z oblasti Informatiky, Ekonomie, Financí, Bezpečnosti, Kriministiky, Marketingové komunikace atd., některé i v angličtině, některé jsou profesní s povinnou praxí v různých firmách a institucích podle zaměření studia (např. i u Policie ČR). Je z čeho vybrat (www.vsfz.cz).

Naši akademičtí pracovníci často předávají zkušenosti ze svojí vlastní praxe, do výuky zapojujeme i významné externí specialisty. Studenti tak mají možnost získat na VŠFS nejen kvalitní vzdělání, ale i stipendia – prospěchová, účelová, sociální a za práci na různých projektech.

Ze státního rozpočtu jsou financovány pouze veřejné a státní vysoké školy. Vysoká škola finanční a správní je soukromý subjekt, který si financování musí zajistit

svojí činností, především ze školního, dalších vzdělávacích aktivit a projektů. Významná je i podpora partnerů univerzity. Není to lehké. Musíme prokázat svoji kvalitu nejen Národnímu akreditačnímu úřadu, ale i studentům, kteří mají dnes na trhu velký výběr. Ti k nám často přicházejí právě pro kvalitní a perspektivní studijní programy, partnerský přístup akademických i neakademických pracov-

níků a přátelské klima. Skvělí zaměstnanci požadují dobrého zaměstnavatele. Akademičtí pracovníci za dosažení docentury obdrží 60 a za profesuru 80 tisíc Kč. Všem připlácíme na stravenky, platíme penzijní připojištění, multisport kartu, hradíme masáže v pracovní době v objektu univerzity.

Neakademičtí pracovníci kromě 5 týdnů dovolené mají navíc 3 sick days za semestr, obědovou přestávku započítáváme do pracovní doby. Za mimořádné nasazení náleží odměna – viz motivační řád.

Zahraniční pobyty nejen v programu Erasmus jsou samozřejmostí. A pak je něco, co se jednoduše nedá přepočítat na peníze. Práce ve skvělém a přátelském kolektivu, který má svou práci a univerzitu rád.

Stojí zato u nás studovat, u nás pracovat či alespoň s námi spolupracovat. Přijďte se přesvědčit!

Bohuslava Šenkýřová
rektorka a předsedkyně představenstva

Speciál DNES je komerční příloha MF DNES

Vedoucí komerčních příloh:

Kamila Hudečková

Koordinátorka projektu:

Jana Blažková

Inzerce:

MAFRA, a.s., Karla

Engliše 519 /11, Praha 5

150 00

Regionální obchod

Martin Uttner

martin.uttner@mafra.cz

Mobil: 734 517 276

Oddělení pro klíčové zákazníky

Václav Famera

vaclav.famera@mafra.cz

Mobil: 602 658 922

Jsme dobrý

Málo pout je tak silných jako pouto mezi rodiči a dětmi. Může být láskyplné, komplikované, vřelé i odtažitější. Může ale být také plné spolupráce na společném cíli, při společném projektu.

Jak moc podobná „zátěž“ vztah matky a synů promění? Je společná krev při řízení tak velké organizace, jakou Společenství škol v čele s univerzitou bezesporu je, výhodou? I tyto, výsostně soukromé otázky, jsme položili zakladatelce a současně předsedkyni představenstva a rektorce Vysoké školy finanční a správní Bohuslavě Šenkýřové a také jejím synům, místopředsedovi představenstva a obchodně-právnímu řediteli Emilu Šenkýřovi a marketingovému manažerovi Bohuslavu Šenkýřovi.

Když jste před mnoha lety zakládala střední odbornou školu Bankovní akademii – předchůdkyni VŠFS, byli oba vaši synové ještě relativně mladí. Myslela jste již na to, že možná zakládáte „rodinný“ byznys?

Tak to ani náhodou. Mladší syn nastoupil do 1. ročníku nově otevřené Bankovní akademie SOŠ a starší syn krátce nato na Bankovní akademii VOŠ, obor Bankovníctví. Já si plnila svůj sen – mít školu. Psal se rok 1994 a já netušila, že za pár let bude umožněno zákonem založit i vysokou školu. Emilovým snem byla práva, já v něm viděla advokáta, on se zase viděl jako podnikový právník v bankovním sektoru. Bohouš byl spíše ekonomicky zaměřený a kreativní „psavec“.

Pánové, jak významně podnikání vaší maminky proměnilo chod rodiny?

Vnímali jste to jako něco důležitého, nebo to šlo takřka mimo vás?

Emil: Naše rodina byla standardní rodinou žijící až do mých osmnácti let v panelovém domě ve dvanáctém patře v Praze na Jižním Městě. Pozdější podnikatelské aktivity mojí mamky jsme i s bratrem sledovali a snažili jsme se ji podpořit a pomáhat jí, jak to bylo možné. Ano, ovlivnilo to chod rodiny. Ale šlo to plynule, občas jsme měli brigádu, pomohli uklízet doma, také jsem převážel autem lektory na školení za Prahu nebo mamku na služební cestu, vzpomínám si, do Polska. Od počátku jsem působil ve správné radě a měl jsem šanci se alespoň trochu seznamovat s chodem

školy. Vnímám školy jako mé další sourozence, mám je rád a byl jsem u jejich zrodu. Vážím si toho, že se mohu spolupodílet na jejich dalším současném rozvoji, zdokonalovat je. Určité projekty jsme již realizovali a vymysleli společně. **Bohuslav:** Věděl jsem, že máma na něčem důležitém pracuje, ale vzhledem k mému nízkému věku to ještě šlo trochu mimo mne.

JÁ SI PLNILA SVŮJ SEN – MÍT ŠKOLU.

Kudy vedla vaše cesta po dokončení studia?

Emil: Už během studia Bankovní akademie jsem absolvoval úspěšně praxe v Commerzbank a v České spořitelně v Praze 1. Po absolvování právnické fakulty jsem chtěl zúročit i své dovednosti z oblasti bankovníctví, tak jsem nastoupil jako čerstvý absolvent do Raiffeisenbank, přičemž žádnou alternativní nabídku z našich firem jsem tehdy neobdržel. Osobně mi vyhovovala možnost samostatnosti a možnost se vypracovat svojí vlastní pílí a profesionalitou.

V jaký okamžik vás napadlo, že se cesty staršího syna a matky propojí i pracovní? A čím to vlastně byl nápad?

Můj. Emil žil životem bankovního úředníka a já jako workoholik „doplňovala“ do Společenství škol další školy. Do týmu chyběl právník a obchodník a právě můj syn splňoval toto „dva v jednom“. Je absolutně spolehlivý a zodpovědný. Naléhala jsem na něho, „vyhrožovala“, ale z banky se mu nechťelo. Až nakonec jsem ho obměkčila. Prostě bez něho to nedám.

Emil: Ano, to si vzpomínám. Pochopil jsem, že je třeba pomoci a věřil jsem, že budu užitečný a naučím se nové věci a podrobněji poznám práci mojí mamky. Firmy se začaly rozrůstat a i mně bylo jasné, že mamka to úplně sama nezvládne a potřebuje pomoc. Věděl jsem, že to nebude jednoduché a z bankovního pro-

středí trochu krok do neznáma, ale lákalo mě poznání nových věcí a smysl práce ve vlastních firmách při respektu k odpovědnosti. Původně jsme hovořili o 2–3 letech spolupráce a jsem rád, že jsme to natáhli na nyní více než 8 let, a myslím, že se velice dobře doplňujeme a spolupracujeme.

Vnímala jste ve svém okolí nějaké pochybnosti o zapojení syna do vedení firmy?

Ano, dokonce jedna kolegyně asi kvůli tomu odešla a někteří možná pochybovali. Emil brzo svou přátelskou povahou, odborností a pracovitostí přesvědčil, že je na správném místě. Nicméně mladší syn již ve škole několik let byl členem pracovního týmu VŠFS a dodnes významně ovlivňuje kreativní podobu univerzity a její komunikaci.

Emile, na VŠFS jste vstupoval jako muž s úspěšně rozjetou právnickou kariérou. Nepřemýšlíte někdy o tom, jak by váš život vypadal, kdyby...

Nejsem typ člověka, který by se upínal a vracel se k věcem „co kdyby“. Je možné, že by nastalo ono nebo něco jiného. Život se skládá i z mnoha náhod a děl okamžiku. Já jsem spíše konzervativně smýšlející a nejsem úplně spontánní. Rád si věci promyslím, a pokud se po zralé úvaze rozhodnu, tak si za tím stojím a zakládám si na spolehlivosti. Jsem rád za to, co dělám a jaké máme společné výsledky.

Nebylo a není někdy těžké najít tu hranici mezi milující maminkou, která si své odlišné názory na život synů moudře nechává pro sebe, a nadřízenou, která naopak musí svoje názory sdělovat velmi čitelně a někdy i důrazně?

Emil: Myslím, že to není až tak těžké. Snažím se říkat věci na rovinu, tak jak jsou. Je důležité neodkládat negativní věci, vyřešit je a poučit se z nich. Důležitá je vzájemná komunikace, umět si vzájemně naslouchat a působit jako partneři, byť to i občas zajiskří a jednou se zjistí, že měla pravdu mamka a někdy zase já. Důležité je myslet pozitivně a nebrat věci osobně, ale ponaučit se z určitých situací a chyb, respektovat i opačné názory.

tým

Bohuslav: Snažíme se vždy najít kompromis, ale samozřejmě někdy máme odlišný názor třeba v kreativní oblasti nebo marketingu. Najít shodu bývá někdy náročné, ale daří se nám to.

Prorůstá práce i do vašich soukromých debat? Je součástí nedělního oběda u babičky i nová obchodní strategie, nebo se tématu práce raději vyhýbáte?

Emil: Občas je to spíše naopak a na soukromé debaty se vůbec nedostaneme, protože řešíme pracovní záležitosti. Oba jsme zvyklí řešit věci ihned a neodkládat ani složitější problémy. Je pravda, že nejdříve často probereme nové pracovní záležitosti a teprve poté se věnujeme i rodinným tématům, sportu nebo politice.

Bohuslav: Přiznávám, že vzhledem k tomu, že mám malého syna, tak se v poslední době nedělních obědů u babičky tolik neúčastním. Pracovní témata však při našich setkáních řešíme poměrně často. Já sám se ale při rodinných setkáních raději věnuji osobním tématům. Člověk by si měl od práce alespoň o víkendu odpočinout.

Pokračování na str. 6

ZAKLADATELKA VYSOKÉ ŠKOLY FINANČNÍ
A SPRÁVNÍ BOHUSLAVA ŠENKÝŘOVÁ A EMIL
A BOHUSLAV ŠENKÝŘOVI

Jsme dobrý tým

Pokračování ze str. 5

Čeho si na práci svých synů nejvíce vážíte?

Respektují mě jako nadřízenou a pořád mě ještě mají rádi. Já se také snažím naslouchat jejich připomínkám, námětům i kritice. V náročných situacích se snaží udržet chladnou hlavu. Emil je sice ve znamení Střelce jako já, ale mnohem víc u něho platí „dvakrát měř a jednou řež“. O svojí profesionalitě mě přesvědčil i v náročném projektu výstavby Campusu Plzeňská nebo v kauze s „piráty“. Je tvrdý vyjednaváč a obchodník, výborný právník. I když hodně času věnuje svým dvěma dcerám a manželce, pochopil, že pro nás pracovní doba neexistuje. Bohouš je typický Štír a to mluví samo za sebe. Je milující manžel a zbožňuje svého malého synka.

A čeho si vážíte na práci vaší maminky vy?

Emil: Určitě pracovitosti, pile, neutuchajících zápalu a energie pro organizaci a řešení. Řízení není jednoduché a je to velká odpovědnost. Moje mamka je stále člověk na svém místě, což se myslím ukázalo i nyní ve složitém období covidu-19, kdy jsme operativně museli řešit nové situace v našich školách a v ubytovacích zařízeních, což bylo relativně náročné. Je to velká zkušenost, která se doufám nebude opakovat.

Bohuslav: Emil už asi řekl téměř vše. Za sebe bych dodal, že maminka má velký „tah na branku“, schopnost intuice a je stále velmi energická.

Co považujete za největší přínos toho, že pracujete společně se svými nejbližšími?

Nejdříve jsem nechtěla, abychom byli označováni za rodinnou firmu. Teď, když ve Společnosti škol pracuje sedm osob z příbuzenstva (celkem zaměstnáváme přes 300 lidí), nevnímám toto označení s negativní konotací. Zásada je, že každého hodnotím podle výsledků práce. Nikdy bych nezaměstnala nikoho z příbuzenstva, o kom bych nebyla přesvědčena, že lepšího nenajdu. Spolupráce s mými syny mi umožňuje otevřenost, absolutní důvěru a loajalitu. Jsme dobrý tým.

Emil: Ano, souhlasím. Je to určitě i možnost poznat moji mamku i z jiné strany než pouze jako rodiče a možnost rozvíjet se v dalších dovednostech a učit se od jedné z nejbližších osob od narození, přičemž společná spolupráce a rozvoj našich společností je pro mě velkou motivací.

Bohuslav: Tím, že se jako rodina známe, víme lépe, co od sebe čekat. Známe vzájemně svá pozitivní, své slabší i silnější stránky.

A zkuste na závěr poradit všem, kdo uvažují

PLES VŠFS STR (ESTER LEDECKÁ) DALA KOMBINÉZU, PARTNER ŠKOLY DAR DO STIPENDIJNÍHO FONDU.

o společném podnikání v rámci rodiny. Co je pro úspěch takové spolupráce nejdůležitější?

Těžko poradit. Spolumajitel a zaměstnanec není rozhodně totéž. Každá firma/škola potřebuje něco jiného, každá rodina je jiná. Nejdůležitější je, aby každý byl profesionálem ve své práci. Vzájemně musí respektovat svoje pozice. Rozhodně musí jít o rodinu, ve které panuje přátelství, důvěra a otevřená komunikace.

Emil: Za mě to má sice rodinný příslušník

těžší než jiní zaměstnanci, protože musí více prokázat svoji profesionalitu, tak aby vyvrátil despekt a stigma jiných, ale pokud se to podaří, tak si myslím, že jsou to jedni z nejlepších zaměstnanců. Mám radost, že se můžeme vídat častěji na denní bázi, než kdybychom pracovali v různých firmách.

Bohuslav: Důležitá je vzájemná tolerance, ochota přijmout názor toho druhého – a občas je také nutné mít pevné nervy.

Rozhovor vedla Magdalena Straková, tisková mluvčí

Absolvent VŠFS rektorem veřejné vysoké školy

Je „normální“, že absolvent veřejné vysoké školy se stane rektorem soukromé vysoké školy. Ale že se absolvent soukromé vysoké školy stane rektorem veřejné?

Když mě na jednom zasedání ČRK oslovil „neznámý“ kolega Ing. Vojtěch Stehel, MBA, Ph.D., nově zvolený rektor na VŠTE v Českých Budějovicích, a „přihlásil“ se k VŠFS, byla jsem mile překvapena a hrdá na to, co dokázal. Cítila jsem to i jako zadostiučinění pro VŠFS. Nejvyšší ocenění kvality absolventa od akademické obce. Je jasné, že to hlavní bylo a je jeho zásluhou. Ale přece aspoň trochu pochvaly si zaslouží i ti, co ho na VŠFS učili.

Patřil jste mezi jedno procento našich nejlepších absolventů s průměrem 1,14. Jak na studia vzpomínáte? A kdo z vašich učitelů vám utkvěl v paměti?

Na studium vzpomínám moc rád. Velmi se mi líbilo propojení teorie s praxí. Zároveň jsme byli se spolužáky skvělý kolektiv, což také velmi pomohlo při studiu. Nejvíce mi utkvěl doc. Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA, místopředseda vlády Andreje Babiše. V době, kdy nás učil, byl generálním ředitelem skupiny SINDAT a skvěle dokázal zaujmout studenty a propojit teorii a praxi.

Na VŠFS jste nastoupil na navazující magisterské studium Řízení podniku a podnikové finance. Na jaký bakalářský obor jste navazoval?

Na studijní program Ekonomika a management, který jsem studoval na Vysoké škole technické a ekonomické v Českých Budějovicích (VŠTE). Skvělé bylo, že návaznost byla opravdu velmi dobrá, a to jak v jednotlivých předmětech (např. Mikroekonomie), tak i z pohledu systému (obě školy využívají informační systém od Masarykovy univerzity).

Jaká byla vaše profesní cesta od ukončení studia?

Při studiu jsem řídil Projektové a inovační centrum VŠTE, což pokračovalo i po absolvování. Následně jsem se stal nejdříve pověřeným, později řádně jmenovaným prorektorem na VŠTE. Také jsem dokončil studium doktorátu v Žilině. V roce 2020 mě pak Akademický senát zvolil na pozici rektora.

Studoval jste na veřejné a navázal na

VOJTĚCH STEHEL REKTOR VŠTE S AUTORKOU ROZHOVORU

soukromé VŠ. Jsou mezi SVŠ a VVŠ nějaké zásadní rozdíly?

Z pohledu studenta jsem žádné zásadnější rozdíly nevnímal. Naopak se mi velmi líbila návaznost a propojenost s praxí. Protože ale ve vysokém školství působím, tak jsem viděl menší odlišnosti ve způsobu řízení. Konkrétně se jednalo například o působnost některých orgánů, jako je správní rada a akademický senát. Přiznám se ale, že jsem v té době do problematiky nepronikl příliš hluboko, protože jsem studoval v kombinované formě, a proto bylo složitější skloubit práci se studiem a na zbytek už nezbyval čas.

Nyní jste rektorem neuniverzitní veřejné vysoké školy. Je z vašeho pohledu rozdíl mezi neuniverzitní a univerzitní veřejnou VŠ?

Základním posláním neuniverzitních VŠ je propojení s praxí, což se snažíme maximálně naplňovat jak ve výuce, tak ve výzkumu. Dále pak mají neuniverzitní vysoké školy odlišnou strukturu (netvoří fakulty), proto je systém řízení trochu jednodušší.

Můžete nám vaši vysokou školu představit?

Jsme nejmladší veřejnou vysokou školou neuniverzitního typu. V současné době máme okolo 4 tisíc studentů v 6 bakalářských a 5 magisterských profesních programech. Ve výzkumu se zaměřujeme na nové materiály, průmysl 4.0, numerické simulace, techno-ekonomické optimalizace apod. Konkrétně řešíme 13 TAČRů, 2 projektů TRIO, 1 COST a 5 Aplikací.

Jaké hlavní problémy řešíte?

Aktuálně se nejvíce věnujeme organizaci

výuky, kterou hodně ovlivňuje pandemie. Dále bychom chtěli tento rok začít stavět nové laboratoře, budova bude stát přibližně 100 mil. Na to pak bude navazovat přístrojové vybavení a personální zázemí. Mým cílem je, aby byly přístroje maximálně využity u projektů s průmyslovými partnery a celkově jsme se tak posouvali v kvalitě tvůrčí i pedagogické činnosti.

Jak dnes z vnějšího akademického pohledu vidíte VŠFS?

VŠFS vnímám velmi pozitivně z mnoha důvodů. Především se mi líbí celková konzistentní prezentace a mezinárodní aktivity, ale i řada dalších projektů.

Spolupracujete i s jinými VŠ, v čem by mohly spolupracovat např. naše dvě vysoké školy?

Ano spolupracujeme s celou řadou vysokých škol napříč republikou i v zahraničí. Spolupráce probíhá ve všech dimenzích, tedy ve výuce, výzkumu i třetí roli. Například dnes (v době, kdy byl veden rozhovor) probíhá Noc vědců, do které se zapojují vysoké školy a výzkumné instituce z celé republiky. Mimoto jsme členy několika dalších Centralizovaných rozvojových projektů v kategorii 18+ (zapojení více než 18 VVŠ). V neposlední řadě spolupracujeme při řešení některých výše zmíněných výzkumných projektů TAČR.

Spolupráci s dalšími institucemi chci velmi podporovat, a proto budu moc rád, pokud navážeme spolupráci podobným způsobem. Napadá mě několik námětů, které však budou na delší diskuzi.

Rozhovor vedla Bohuslava Šenkýřová, rektorka univerzity

Přemýšlejme, dokud ještě máme rozum

Ondřej Roubal je člověk hlubokých myšlenek a leckdy znepokojivých úvah. Má schopnost vytrhovat své okolí z intelektuálního pohodlí a upozorňovat na aspekty naší současnosti, které bychom možná raději přehlíželi.

Od loňského akademického roku je Ondřej Roubal na Vysoké škole finanční a správní prorektorem pro výzkum a vývoj.

Předpokládám, že váš vztah k vědeckému poznání musí být jednoznačně pozitivní.

Řekl bych, že pozitivní rozhodně je, ale zdaleka není jednoznačný. Základem lidského poznání je zvědavost, dokud budeme zvědaví, má věda šanci. Zvědaví lidé nenudí, kladou si otázky, hledají odpovědi, realita světa pro ně není samozřejmostí. Takové lidi mám rád, inspirují a provokují, někdy rebelují, protože se nebojí říkat pravdu a postavit se proti libivým lžím. Slovem roku 2016 se podle Oxford Dictionaries stalo post-truth era. Jestli tedy žijeme v období „po pravdě“ a pravda se stává jen hrou na pravdu, tak každý, kdo ještě nepřišel o rozum, což je mimochodem v digitalizované kultuře infantilizované společnosti stále složitější úkol, ví, že pravidla této hry nám určují profesionalizovaní sociopaté PR týmů, mediální a marketingoví poradci s vysokým skóre psychopatie a další duševně defektní a morálně zmrzačení jedinci. Jejich diagnóza však není handicap, ale předpoklad jejich práce. Jsou to bezohlední manipulátoři s chybějící empatií a naprosto cynickými postoji k okolí. Zato jsou kreativní a důslední. Jen se třeba podívejte, jak propracované konspirační teorie dnes máme a kolik lidí tyto mediální konstrukty ztotožňuje s pravdou.

To zní hodně skepticky, to opravdu žijeme ve virtuální realitě produkované sociopaty?

Zčásti určitě ano. Rozlišovat mezi pravdou a lží, upřímností a manipulací je stále obtížnější. Osobně to považuji za velké ohrožení demokracie a zdroj polarizace společnosti, v níž vládou emoce a méně kritické myšlení. Co nám do toho

ZVĚDAVÍ LIDÉ NENUDÍ, KLADOU SI OTÁZKY, HLEDAJÍ ODPOVĚDI, REALITA SVĚTA PRO NĚ NENÍ SAMOZŘEJMOSTÍ.

všeho rozhodně chybí, je lepší leadership, důvěryhodné a stabilní elity, které nabízejí vizi, dělají věci proto, že jim věří, pozitivně motivují a nešíří jen strach a lži. Vzdělaných, kriticky myslících a odvážných lidí je proto třeba stále víc. Naše univerzita má našťastí takových lidí dost. Díky jejich zvědavosti můžeme dělat nejen kvalitní vědu, ale i díky jejich odvaze v médiích sdílet někdy nepopulární a nelibivé pravdy, vymezující se mainstreamovému proudu myšlení nebo vlnám módních hysterických nálad. To si pak vždy vzpomenu na jedno arménské přísloví: „Kdo mluví pravdu, má mít koně připraveného u vrat a jednu nohu v třmeni.“

PRAVDA JE JAKO NEKONEČNO V MATEMATICE.

To musí každý, kdo říká pravdu, vzít nohy na ramena?

To právě nemusí. V akademickém prostředí univerzit, stejně jako té v naší, se pravidla rozvíjí přátelské prostředí, respektují akademické tradice svobody názorů, otevřeně konfrontují různé myšlenky, učí se argumentovat a nebát názorových střetů. Zde na VŠFS se spíše řídíme jiným arménským příslovím, že „na neplodný strom nikdo kamení nehází“. Když se naše rektorka Bohuslava Šenkýřová během léta nepřidala k iniciativě České konference rektorů apelující na

zdravý rozum studentů, který by je měl dovést k rozhodnutí se očkovat, zajímal jsem se proč. Vždyt pohodlnější by bylo podepsat, přidat se a vyhovět mainstreamovému postoji rektorů a jednoduše se zařadit do fronty k ostatním. Neudělala to, měla jiný názor a ten zveřejnila. Její argumentace nepřidat se k většině byla přesvědčivá. Přesto musí počítat s tím, že nějaký ten kámen přiletí. Ale to za to stojí.

Dobře. Zvědavost, vědecké poznání, odvaha a hledání pravdy v digitalizovaném světě „falšované reality“. Ale v čem je tedy váš vztah k vědě nejednoznačný?

Ještě bych se vrátil k pojetí pravdy. Mám za to, že pravda je jako nekonečno v matematice. S takovou pokorou bychom měli k pravdě přistupovat. Stačí se však rozhlédnout kolem a rychle zjistíme, že realita je úplně někde jinde a podobná slova o pravdě jsou jen naivním přáním. Právě věda by situaci naší existence v dezinformační fázi měla kompenzovat a zabránit konjunktuře lží a pokusům o manipulace. Čtu o klimatické změně, má být údajně smyšleným konstruktem hysterických environmentalistů. V úterý 27. července vědci v Grónsku naměřili 19,8 stupně Celsia. Roztálo 8,5 miliardy tun ledu, což by bohatě stačilo pokrýt stát Florida 5 centimetrů vysokou vrstvou vody. V novinách čtu politické prohlášení Česko je „Best in Covid“. Sleduji rozhovor s archeologem prof. Miroslavem Bárto, respektováním vědcem světového formátu, o jeho nové knize Sedm zákonů. S odvoláním na statistiku konstatuje, že průměr zemřelých v EU na 1 milion obyvatel v důsledku covidu byl 800 lidí, v Dánsku 400 a České republice 2 400! Čtu bizarní konspirační teorii o neexistenci naší galaxie. Současně se díky sondě InSight dozvídám, i když se zpožděním 27 minut, o počasí na Marsu. V podobných příkladech lze pokračovat dál.

ONDŘEJ ROUBAL PROREKTOR VŠFS V ROLI PROMOTORA PŘI PROMOCÍCH

Věda je úžasná, fascinující, nekompromisní, plná nadějí, ale také neviditelných rizik a těžko předvídatelných hrozeb. Můj vztah k vědě je ambivalentní. Spalovací motory vidím současně v tancích i sanitkách.

**Jaká rizika a hrozby máte na mysli?
V čem nám může věda v budoucnosti ublížit?**

Její hlavní rizika vidím paradoxně v tom, že vývojáři, programátoři, technici, genetičtí inženýři a obecně specialisté v oblasti technologií a přírodních věd budou ve svých oblastech mimořádně úspěšní, zrobotizují a zdigitalizují kdeco, umělou inteligencí nahradí, na co si vzpomenou, možná zdvojnásobí průměrnou délku lidského života nebo třeba vymyslí, jak se zabydlet na Marsu. Přitom se ale nebudou dívat doleva ani doprava, budou jen vyvíjet, zrychlovat a zlepšovat, vymýšlet hlava nehlava, a přitom nedohlédnou dále než jen za obzor technologického řešení problému. Zůstává pro mě otázka, jestli digitalizace a digitalizace společnosti povede k věku prosperity, hojnosti, rostoucí vzdělanosti, emancipaci svobod, autenticitě a nezávislosti, nebo bude naopak cestou degradace humanity a její zásadní transformací do univerzální anonymity digitálních forem cloudové existence virtuálního světa „matrxu“. Bude v takovém světě ještě místo pro lidské emoce, empatii, spontaneitu, nebo nám zůstane jen robotický sex, v lepším případě závislost na internetové pornografii? Nevzniknou mobilní aplikace, pokud již jejich vývoj nebyl v technologických centrech firem umělé inteligence zahájen,

určené k navazování partnerských a sexuálních digitalizovaných vztahů, podobně jak tomu bylo ve filmu Her? Budeme pak ještě toužit po lidském dotyku? Neprosadí se v plné své síle „Proteův efekt“ v podobě trvalé adaptace reálného života člověka na jeho digitální zpodobnění? Je takový svět vůbec reálný? Nebude tato realita nakonec jen virtuální, nebo se virtuální stane reálným? Koho to zajímá, tomu doporučuji mrazivou, černohumornou sérii epizod Black Mirror, běžně dostupnou na Netflixu, nebo mé semináře, kde o těchto tématech se studenty diskutujeme.

A co navrhuje, jaké vidíte řešení?

To nemá jednoduché řešení. Zejména přírodní vědy a technologické obory procházejí neuvěřitelně rychlým vývojem, že jakmile začneme něco vyhodnocovat, je zase všechno někde úplně jinde. Osobně jsem příznivcem multioborových přístupů, většího zapojení antropologů, sociologů, psychologů, demografů, historiků, v nepoleďní řadě archeologů, kteří budou v interakcích s ostatními technologickými a přírodovědeckými obory a přidají všemu lidský rozměr, lidskou zkušenost a společenskou perspektivu. O to se snažíme i na naší univerzitě, propojovat se a řešit výzkumné projekty interdisciplinárně. Třeba kyberbezpečnost není zdaleka jen tématem odborníků IT, proto formujeme týmy právníků, kriminalistů, ekonomů a sociologů, kteří jsou schopni problém uchopit v jeho komplexní podobě, jednoduše řečeno, vidíme pak doleva i doprava, nikoli jen před sebe.

**Rozhovor vedla Magdalena Straková,
tisková mluvčí**

**Doc. Mgr. Ondřej
Roubal, Ph.D.**

je výraznou vědeckou a manažerskou osobností univerzity. Ve vědeckých oblastech, jimž se dlouhodobě věnuje, patří k publikačním špičkám. Zkoumání sociálních důsledků marketingové komunikace se zaměřením na lidskou identitu a životní styl doplňuje výzkumem problematiky lidského štěstí a jeho prožívání v době materiální hojnosti. Dlouhodobě se věnuje také systematickým empirickým šetřením studentské a absolventské populace, kvalitě pedagogické práce a postojům studentů k obsahům a formám výuky. Od loňského roku je prorektorem pro výzkum a vývoj.

Lifelong Learning

Vysoká škola finanční a správní patří k několika málo institucím, které získaly všechny akreditace udělované Českou národní bankou.

PETR BUDINSKÝ PROREKTOR VŠFS PŘI JEDNOM Z ONLINE MEETINGŮ

O vysvětlení, čím je tato skutečnost pro univerzitu, pro zájemce o zkoušky a současně i následné vzdělávání důležitá, jsme požádali prorektora pro strategii a mezinárodní vztahy Petra Budinského, do jehož kompetence spadá i Institut celoživotního vzdělávání VŠFS.

Vysoká škola finanční a správní skutečně nenabízí pouze studijní programy akreditované Národním akreditačním úřadem, ale též celou řadu dalších vzdělávacích programů převážně z oblasti financí. Ty jsou velmi často navázány na certifikace, které příslušní odborníci potřebují pro výkon své činnosti. Zde bych rád uvedl především certifikace pracovníků bank, pojišťoven a finančních zprostředkovatelů vyžadované Českou národní bankou. Ta neuděluje tyto certifikace přímo, nýbrž prostřednictvím vybraných institucí.

Naše univerzita je jednou z těch, které získaly všechny čtyři. Jedná se o akreditace pro výkon činností spojených s následujícími finančními produkty: penzijní připojištění, úvěry, investice a distribuce pojištění. Teprve po úspěšném složení

příslušné odborné zkoušky může dotčený pracovník nabízet výše uvedený finanční produkt. Certifikace provádíme prezenčně (např. v budovách univerzity) nebo distanční formou, kdy účastník skládá zkoušku třeba ze svojí kanceláře přes

TEPRVE PO ÚSPĚŠNÉM SLOŽENÍ PŘÍSLUŠNÉ ODBORNÉ ZKOUŠKY MŮŽE DOTYČNÝ PRACOVNÍK NABÍZET VÝŠE UVEDENÝ FINANČNÍ PRODUKT.

internet – samozřejmě při splnění všech podmínek vyžadovaných ze strany ČNB.

Při certifikaci penzijního připojištění je třeba příslušnou odbornou zkoušku po 5 letech opakovat, zatímco certifikace úvěrů a investic platí bez omezení. U certifikace „distribuce pojištění“ postupovala Česká národní banka jiným způsobem. Tuto certifikaci je třeba každý

rok potvrzovat absolvováním tzv. následného vzdělávání. Následné vzdělávání jsme připravili pro naše klienty tak, aby jim poskytlo vedle prohloubení stávajících znalostí též novinky z příslušné oblasti, a to formou e-learningu a výukových videí. Celý koncept je uživatelsky přívětivý pro každého účastníka.

Pro finální splnění následného vzdělání je potřeba nejen absolvovat minimálně 15 hodin vzdělávání každý kalendářní rok, ale zároveň úspěšně zvládnout závěrečný test. Vzdělávací systém zůstává účastníkovi otevřen i po splnění povinného minima a umožňuje mu zhlédnutí dalších videí zaměřených na problematiku pojištění a finančních trhů. Naším cílem je vzdělávací platformu postupně rozšiřovat i o další moduly a o ukázky z našich konferencí týkajících se daného tématu.

Loni získala naše univerzita také akreditaci ministerstva pro místní rozvoj pro udělení profesní kvalifikace „realitní zprostředkovatel“. Odborná zkouška vedoucí k získání certifikace „realitního zprostředkovatele“ je časově výrazně náročnější než výše uvedené odborné zkoušky.

Doc. RNDr. Petr Budinský, CSc.

je charizmatičtý pedagog, vynikající manažer a excelentní odborník nejenom v oblasti finančních trhů. Jeho činnost na univerzitě je nesmírně rozsáhlá, jeho vliv můžeme vidět nejenom v oblastech, které mu kompetenčně jako prorektoru pro strategii a mezinárodní vztahy podléhají, ale i v mnoha dalších. Vtiskl podobu doktorskému studiu, angažuje se v náročné přípravě hybridní výuky a je organizátorem a hlavním přednášejícím celé řady odborných konferencí a fór. Jeho publikace jsou vždy vysoce hodnoceny. Říká, a mohl to i mnohokrát dokázat, že neexistuje student, kterého by nedokázal naučit (a často i nadchnout) pro obávaný a krásný předmět matematiku.

s VŠFS

Účastníci se musí dobře orientovat jak v příslušné právní úpravě, tak i ve využívání marketingových nástrojů nebo odhadu tržní hodnoty nemovitosti. Musí umět nabídnout finanční zajištění konkrétního reálního obchodu.

Pro zájemce o odbornou zkoušku organizujeme přípravný kurz, jehož absolvování není povinné, nicméně většina účastníků se rozhodne tento kurz absolvovat.

Úspěšným složením odborné zkoušky „realitní zprostředkovatel“ by ovšem nemělo další vzdělávání odborníků v realitách končit. Proto jsme se na základě vysoké poptávky za strany reálních zprostředkovatelů rozhodli připravit dva na sebe volně navazující vzdělávací programy: Real Estate Specialist (R.E.S.) a Master of Real Estate (M.R.E.), které předkládáme i k akreditaci na MŠMT a které spouštíme už na podzim tohoto roku.

On-line vzdělávání je v kurzu

Aby si čtenáři udělali jasnější představu o nabídce školy, položil Petr Budinský několik otázek Martině Linhartové, ředitelce Institutu celoživotního vzdělávání VŠFS.

1. Které finanční instituce spolupracují s VŠFS v oblasti odborných zkoušek?

Naše společnost si zakládá na udržení dlouhodobých vztahů s klienty, klademe vysoký důraz na oblast péče o naše zákazníky. Důkazem toho, že náš přístup jde správným směrem, je i to, že mezi naše dlouhodobé klienty patří významné pojišťovny, bankovní a finanční instituce. Mohu jmenovat například J&T Banku, Pojišťovnu VZP a VZP ČR, Kooperativu pojišťovnu a AXA Assistance, OVB Allfinanz, Broker Consulting, Fincentrum & Swiss Life Select.

2. Jak bys stručně představila koncept následného vzdělávání v oblasti distribuce pojištění?

Při přípravě následného vzdělávání jsme vzali v úvahu nový trend ve vzdělávání,

tedy on-line vzdělávání, kdy poptávka po této formě masivně narostla s příchodem epidemie, a zároveň abychom splnili požadavky na prohloubení znalostí v oblasti distribuce pojištění. Účastníkům nabízíme praktické informace a aktuální novinky v oblasti pojištění. Náš koncept následného vzdělávání provede účastníka různými formami vzdělávání, a to od klasických e-learningových materiálů přes videokurzy až po interaktivní vzdělávací materiál.

3. Loni VŠFS získala akreditaci od ministerstva pro místní rozvoj pro certifikaci reálních zprostředkovatelů. Kdo má o tuto odbornou zkoušku největší zájem?

Zažádat o získání autorizace v oblasti reálního trhu nám přišel jako logický krok vzhledem k situaci, která se na trhu objevila. Našimi klienty jsou tedy na jedné straně finanční instituce, které začínají rozšiřovat své služby o reální činnost, na straně druhé jsou to samozřejmě pracovníci reálních kanceláří, kteří danou

Přehled akreditací udělených VŠFS

Akreditace ČNB

Penzijní spoření
Spotřebitelský úvěr
Investice
Distribuce pojištění

Akreditace MMR

Realitní zprostředkovatel

Akreditace ČIAFP

Master of Financial Planning

zkoušku potřebují pro splnění zákonem dané povinnosti či si jdou na zkoušku z profesního a zájmového důvodu.

4. Někteří reální zprostředkovatelé se i po úspěšném složení odborné zkoušky chtějí i dále vzdělávat. Co jim VŠFS může v tomto směru nabídnout?

Připravili jsme dva exkluzivní vzdělávací programy, a to základní vzdělávací program Real Estate Specialist, který je pro začínající reální makléře a pro makléře, kteří nemají dlouholeté zkušenosti v oblasti realit a cítí potřebu si utřídit a prohloubit své znalosti a dovednosti, dále nadstavbový vzdělávací program Master of Real Estate, který je připraven pro již zkušené makléře. Tento program prohloubí účastníkům znalosti v oblasti investic a hypoték tak, aby daný zprostředkovatel byl schopen nabízet svým klientům komplexní služby.

Texty připravila redakce ve spolupráci s Petrem Budinským, prorektorem pro strategii a mezinárodní vztahy

Přes Pražský hrad, MŠMT a Úřad vlády na VŠFS

V roce 2016 posílila tým naší univerzity mimořádná osobnost. Do pozice kancléře nastoupil JUDr. Miroslav Šimůnek.

Jeho cesta na naši vysokou školu vedla přes skutečně velmi zajímavá pracoviště. V rozhovoru jsme se dotkli několika z nich.

Jak se stane, že téměř „čerstvý“ absolvent PF UK nastoupí k prezidentovi Václavu Havlovi?

Psal se rok 1994 a já působil několik měsíců na Inspekcí ministra obrany. Už jsem jednoznačně věděl, že v takovém prostředí, kde je každodenní činnost regulována do posledního detailu a vlastní iniciativa a tvůrčí přístup téměř vyloučeny, svou dlouhodobější pracovní perspektivu nevidím, když se mi dostala do rukou MF DNES s inzerátem Kanceláře prezidenta republiky na pozici právního konzultanta. A když jsem se neztratil v zástupu uchazečů a byl pozván k podpisu pracovní smlouvy, rozhodl jsem se tuhle šanci využít. Nikdy nezapomenu, jak jsem jezdit za prezidentem do Lán povídat si o tom, jak by se dala vylepšit ústava, jak jsem ho při letu do Brna prezidentským challengerem připravoval na jednání Ústavního soudu o volebním zákoně. Zkrátka byla to dobrá doba pro mladého člověka, který se celé studium na Právnické fakultě UK zabýval ústavním právem a přitom nebyl jakkoliv zatížen předchozí ústavní praxí, když se ústavní zvyklosti k nové Ústavě ČR účinné druhým rokem teprve utvářely.

Na MŠMT jsi za 11 let působení zažil devět ministryň a ministrů. Není to frustrující? A pociťoval jsi rozdíl v řízení mezi ministry ženského a mužského rodu?

Já to vnímám spíš jako dobrou zkušenost – od každé z těch osobností jsem se něco naučil, něčím mne obohatila, ať už v pozitivním, nebo negativním slova smyslu. Člověk samozřejmě radši vzpomíná na ty, s nimiž byla radost spolupracovat. Na Petru Buzkovou, která mne na ministerstvo přijímala a svěřovala mi vyjednávání o mnoha konfliktních otázkách, jako byly

JUDr. Miroslav Šimůnek

je přední odborník na legislativu a ústavní právo. Jeho obrovská erudice, schopnost precizní formulace a nepředpojaté a přitom právnícké myšlení je pro univerzitu neuvěřitelným přínosem. Pod jeho vedením VŠFS postupně završuje proces reakreditací vyvolaný změnou zákona o vysokých školách. Jeho cesta přitom začínala za středoškolskou katedrou, návrat do tentokrát vysokoškolského prostředí je, chce se říci, jejím logickým pokračováním. Vedle funkce ve vrcholovém vedení univerzity se mohl vrátit i k systematictějšímu vědeckému zájmu o ústavní právo.

třeba rozpory v Českém paralympijském výboru, spor ČVUT a VŠCHT o výstavbě na Vítězném náměstí. Na Miroslavu Kopíčovou, s níž jsem se později znovu setkal na VŠFS, jako členkou vědecké rady. A konečně na Petra Fialu, který svým obrovským nadhledem a profesionalitou dal MŠMT během pár měsíců dohromady po chaotickém působení Josefa Dobeše a dalších představitelů Věcí veřejných. A stejně tak mezi těmi, na které bych někdy radši zapomněl, bychom našli jak ministryni, tak i ministry. Prostě ty rozdíly v řízení bych spíše než mezi ženami a muži hledal mezi jednotlivými osobnostmi.

Člověkem, který tě takřka jácjác blíže napojil na VŠFS, byl profesor Petr Matějů,

významná osobnost naší univerzity. Jak na spolupráci s ním vzpomínáš?

Petra Matějů jsem poznal během svého působení na MŠMT. On přicházel s myšlenkami na často převratné koncepční změny, já měl za úkol krytí po právní stránce žádat ministrům. To s sebou mnohdy neslo tvrdé střety. Bylo ale důležité, že jsme při těchto sporech nikdy neztratili vzájemný respekt. A tak bylo pro vnější pozorovatele možná překvapivé, ale pro nás dva naprosto logické, když mne po mém odchodu z MŠMT jako předseda Grantové agentury ČR oslovil s nabídkou, abych v pozici jednoho z jeho nejbližších spolupracovníků kryl záda zase jemu. Tehdy se náš profesionální vztah začal měnit na přátelský. U lahve dobrého vína jsme často hovořili o tom, jaké by to bylo, spolupracovat spolu i na VŠFS, kde tehdy působil jako děkan Fakulty sociálních studií, později ředitel Univerzitního výzkumného centra, a jejíž prostředí považoval za velmi inspirující. A když se to na konci roku 2016 podařilo, společné působení na naší univerzitě bylo z důvodu jeho vážné nemoci žel velmi krátké.

První pozice na VŠFS byl kancléř. Co jsi od příchodu do akademického prostředí očekával? Co bylo tvým úkolem?

Očekával jsem svobodné, tvůrčí prostředí, kde dostanu prostor se realizovat, důvěru i odpovědnost. To se potvrdilo už mým prvním úkolem provést komplexní revizi klíčových vnitřních předpisů VŠFS a uvést je do souladu s čerstvou velkou novelou zákona o vysokých školách. Nešlo přitom v žádném případě o to, zahltnout studenty řadou podrobných příkazů a zákazů a organizovat do nejmenšího detailu jejich každodenní akademický život. Naopak, úprava měla být přehledná a pokud možno stručná, obsahující jednoznačná a srozumitelná pravidla jasně sdělující studentům podmínky, které musí splnit, aby zvládli studium bez komplikací.

A samozřejmě tu musí být druhá strana mince ukazující, co se stane, když někteří ze svých povinností studenti nesplní řádně a včas, a kdo o tom bude případně rozhodovat. Uplynulé čtyři roky uplatňování souboru nových vnitřních předpisů v praxi univerzity, a to bez potřeby jakékoliv zásadnější změny, jsou dle mého názoru důkazem, že se jejich popsané cílové kvality podařilo dosáhnout.

Už za tvého působení na pozici prorektora pro legislativu a studijní programy akreditovala VŠFS řadu studijních programů. V čem spočívá naše úspěšnost?

Naše univerzita podává žádost o akreditaci studijního programu až poté, kdy se v rámci svého několikastupňového vnitřního posouzení, uzavřeného na zasedání Vědecké rady VŠFS, sama v maximální možné míře ujistí, že naplňuje jednotlivé akreditační standardy, a je tudíž schopna bez jakékoliv pochybnosti uskutečňovat příslušný studijní program v potřebné kvalitě. A má-li vysoká škola takové přesvědčení o kvalitním obsahu i personálním zajištění studijního programu, který připravila, tak by přece mělo být samozřejmostí, že využije všechny dostupné právní prostředky k tomu, aby od Akreditačního úřadu získala oprávnění uskutečňovat studijní programy. A snad nebude znít příliš neskromně, když řeknu, že tyto procesní prostředky známe a umíme je použít.

V letech 2018–2020 jsme získali nové akreditace pro celkem 19 bakalářských, navazujících magisterských a doktorských studijních programů v českém i anglickém jazyce, to je s výjimkou jediného programu pro všechny, o které jsme usilovali. Samozřejmě, to by nám Národní akreditační úřad nikdy nedal, kdybychom ho nakonec nepřesvědčili o kvalitě výuky. O ten poslední studijní program bojujeme právě v současnosti a věříme, že ještě letos bude naše vzdělávací portfolio kompletní.

Zapojil ses do výuky ústavního práva. Není to určitá reminiscence na tvoje působení na Hradě? Jací jsou, podle tvého názoru, dnešní studenti, jak vnímají ústavnost? Řeší to vůbec?

V úvodu jsem vzpomínal, jak jsem byl „u toho“, když se u nejvyššího ústavního činitele tvořily ústavní zvyklosti nové České republiky, řadu let jsem se podílel na tvorbě nové školské legislativy, na zákonodárném procesu, na řízení ministerstva. Je pro mne velkou motivací, že mohu tyto své zkušenosti předávat našim studentům, ukázat jim, že ústavní právo není jen pár desítek rigidních, prachem pokrytých paragrafů, které ožívají nanejvýš tak na stránkách jejich

MIROSLAV ŠIMŮNEK PROREKTOR VŠFS PŘI VÝUCE

[NIKDY NEZAPOMENU, JAK JSEM JEZDIL ZA PREZIDENTEM DO LÁN POVÍDAT SI O TOM, JAK BY SE DALA VYLEPŠIT ÚSTAVA...](#)

učebnic, ale naopak velmi živý organismus, který prakticky každodenně ovlivňuje realitu našich životů...

V uplynulém akademickém roce se studenti živě zajímali o ústavněprávní souvislosti protipandemických opatření státních orgánů, o limity vlastních práv ve chvíli, kdy je třeba chránit práva ostatních. Diskutovali jsme o prezidentských volbách v USA. V tomto akademickém roce nepochybně narazíme na povolební ústavní kroky u nás. Zkrátka jsem měl možnost přesvědčit se, že pro většinu studentů není ústavnost zdaleka prázdným pojmem.

Rozhovor vedla Bohuslava Šenkýřová, rektorka univerzity

Bitcoin – bublina, nebo stabilní nestátní měna?

Bitcoin jako „virtuální měna“ už není jen fenomén zajímavý pro komunitu fanoušků internetových technologií, ale díky růstu své tržní hodnoty se stal populární investiční příležitostí pro běžnou populaci.

Jsou bitcoiny opravdu penězi v ekonomickém smyslu slova? Je dosavadní růst hodnoty bitcoinu bublinou, která praskne, nebo bitcoiny investorům dlouhodobě uchrání úspory před inflací? Má bitcoin šanci se více rozšířit nejen jako investiční aktivum, ale i jako prostředek směny na úkor státních peněz? Na tyto otázky hledáme odpovědi v tomto článku.

BITCOIN JAKO SKOROPENÍZE

Podle standardní ekonomické teorie je penězi statek, který plní tyto tři základní funkce: lze jej používat jako prostředek směny, jako uchovatel bohatství a jako měřítko hodnoty. Tyto požadavky splňuje bitcoin částečně.

Mnoho obchodníků bitcoin přijímá, bitcoin tedy je prostředkem směny. Koneckonců, tak byl svým tvůrcem navržen, aby bylo možné bitcoin bezpečně převádět z jednoho uživatele na druhého. Bitcoin ale není zdaleka „všeobec-

EXISTUJE MNOHO PŘÍKLADŮ Z MINULOSTI, KDY EXISTOVALY A MEZI LIDMI OBÍHALY SOUKROMÉ PENÍZE.

ným prostředkem směny“ a v každé zemi světa drtivá většina lidí dosud při placení raději použije domácí národní měnu.

Bitcoin je zcela jistě uchovatelem hodnoty. Své bohatství může člověk šetřit a kumulovat v bitcoinech stejně jako v národních penězích, zlatě nebo nemovitostech. Protože byl bitcoin svým tvůrcem navržen tak, aby jeho množství bylo vždy omezené, hodnota bohatství uložená v bitcoinech systematicky neklesá. Bitcoin není, na rozdíl od mnoha národních měn, systematicky inflační. Žádná vláda nemá, díky vtělenému algoritmu, moc

„tisknout“ bitcoiny a pomáhat si tak inflačně financovat své výdaje. Díky růstu jeho popularity a potažmo poptávky po něm tržní cena bitcoinu vyjádřená v národních měnách prozatím rostla a investice do bitcoinu se mnoha lidem zhodnotily.

Pro většinu lidí není bitcoin měřítkem hodnoty. Lidé při vyjadřování hodnoty věcí uvažují spíše v korunách, dolarech či jüanech než v bitcoinech. Když lidé uvažují o hodnotě svých investic, mají tendenci vnímat hodnotu bitcoinových investic v národní měně spíše než hodnotu investic do národních měn v bitcoinech. Každý si spíše nese v hlavě hodnotu svých úspor, svého domu či oběda v národní měně než v bitcoinech.

I když bitcoin, jak jsme ukázali, neplní požadavky na definici peněz stoprocentně, plní je ve značné míře. Koneckonců řada národních měn, které penězi zjevně jsou, také neplní požadavky na definici peněz stoprocentně. Bitcoin tedy lze považovat za peníze.

PENÍZE BEZ PEČETĚ STÁTU

Když uvažujeme o tom, jestli bitcoin splňuje definici peněz, není ani problém v tom, že jde o peníze soukromé (nestátní). Existuje mnoho příkladů z minulosti, kdy existovaly a mezi lidmi obíhaly soukromé peníze.

Uvedme si příklad českého tolaru, stříbrné mince, která byla ražena podnikatelem Štěpánem Šlikem v letech 1520-1528. Mince si držela svoji hodnotu, protože na rozdíl od mnoha panovníků, kteří mince kazili přidáváním nevhodného kovu do mince, Šlikové drželi stabilní obsah stříbra v minci. To zajistilo tolaru z Jáchymovského údolí (Joachimsthaler groschen) takovou proslulost, že se stal symbolem měnové stability a mnoho pozdějších měn světa, včetně amerického dolaru, z něj odvodilo své jméno.

PETR MACH
ZÁSTUPCE VEDOUcí KATEDRY
EKONOMIE A MANAGEMENTU
PŘI VÝUCE MIKROEKONOMIE

Na rozdíl od stříbrné mince je ale bitcoin mince bez „vnitřní hodnoty“. Zatímco stříbro v tolaru mělo svoji průmyslovou hodnotu a i roztavená mince šla znovu prodat či jinak využít, bitcoin, podobně jako bankovky a mince moderních národních měn, vnitřní hodnotu nemá. Když roztavíte korunu, získáte kov, jehož hodnota je zanedbatelným zlomkem nominální hodnoty mince.

Když panovníci v minulosti kazili mince přidáváním nezácného kovu, museli přijímat zákony, které trestaly nepřijímání mincí. Stejně tak, když vlády v minulosti monopolizovaly vydávání bankovek, které nebyly kryté zlatem, musely se jejich peníze opírat o „nucený oběh“. Peníze bez vnitřní hodnoty (intrinsic value) proto často nazýváme neplnhodnotné peníze (fiat money).

Bitcoin sice nemá vnitřní hodnotu, ale zároveň se, na rozdíl od státních neplnhodnotných peněz, neopírá o nucený oběh. Lidé je kupují a přijímají zcela dobrovolně. Ani v tom ale není bitcoin novým fenoménem.

Historie nám však dává příklady peněz, které neměly vnitřní hodnotu, a přitom byly všeobecně přijímány i bez zákonů o nuceném oběhu. Milton Friedman, nositel Nobelovy ceny za ekonomii, v knize Money Mischief (Za vším

hledej peníze) popisuje v kapitole o historii peněz kamenné peníze používané před sto lety na ostrově Yap v Mikronésii. Podobně jako je nutné „těžit“ bitcoin za pomoci elektřinou napájeného procesoru, kamenné peníze používané na ostrově Yap bylo nutné nákladně opracovat a dopravit a díky své vzácnosti si držely hodnotu pravděpodobně i bez nuceného oběhu.

Díky svému algoritmu je bitcoin skvěle omezeným statkem, a má tedy předpoklad plnit dlouhodobě všechny základní funkce peněz. Počet bitcoinů je nyní asi 19 milionů a toto číslo roste už jen velmi pomalu.

Cena bitcoinu se tak odvíjí od vývoje poptávky a nabídky na trhu, přičemž nabídka je limitována fyzickým množstvím emitovaných bitcoinů. Pokud poroste poptávka, bude cena bitcoinů růst. Když se lidé začnou bitcoinů zbavovat, jeho cena bude klesat.

ZÁVĚR

Z pohledu ekonomické teorie představuje bitcoin soukromé (nestátní) peníze bez vnitřní hodnoty. Podobně jako jiné měny v historii je bitcoin fikcí – aktivem založeným na víře: jeho hodnota plyne z toho, že lidé věří, že hodnotu má.

Díky svému algoritmu je bitcoin skvěle omezeným statkem, a má tedy předpo-

Ing. Petr Mach, Ph.D.

je bývalý europoslanec, zástupce vedoucí Katedry ekonomie a managementu, garant kurzů mikroekonomie a makroekonomie na bakalářském stupni studia, které vyučuje česky i anglicky. Skvělý pedagog s tahem na branku, k předmětům, které učí, patří Ménová teorie a politika a Lobbying. Je editorem česko-čínského Bulletinu VŠFS.

klad plnit dlouhodobě všechny základní funkce peněz. Pokud někdo tento algoritmus neprolomí a nenaučí se bitcoin falšovat, nebude bitcoin inflační a může si svoji popularitu uchovat. Protože je ale bitcoin fikcí bez vnitřní hodnoty, může se jeho cena snadno vypařit, když lidé ztratí víru v jeho budoucnost, začnou jej náhle rozprodávat.

Autorem textu je Petr Mach, zástupce vedoucí Katedry ekonomie a managementu

Poctivý přístup je

Málokdo neslyšel jméno děkana Fakulty právních a správních studií VŠFS docenta Eduarda Bruny. Osobnost známá z médií jako excelentní advokát významných trestních kauz. Je tedy jasné, že je důkazem propojení teorie a praxe výuky práva na naší univerzitě.

EDUARD BRUNA JE NEJENOM DĚKANEM FPSS VŠFS, ALE TAKÉ PŘEDNÍM ČESKÝM ADVOKÁTEM VE VĚCECH TRESTNÍCH.

Eduard Bruna je respektovaný vynikající pedagog, který je v anketách zařazován studenty do TOP5. A současně patří mezi přední publikující akademické pracovníky. Nezkazí žádnou legraci a je nepřebornou studnicí vtipů.

Kdybch měla označit největšího workoholika na naší univerzitě, určitě bych tě zařadila na přední místo. To tě práce tak baví? Relaxuješ vůbec někdy?

Každá práce, kterou dělám, mě skutečně baví. Vždycky si v ní dovedu najít něco, co mi dodává chuť takovou práci vykonávat. Pokud jde o relaxování, tak největší význam připisuji četbě a studiu knih napsaných lidmi, kteří nejen ve své době, ale dodnes ovlivňovali a ovlivňují rozvoj myšlení v určitých společenskovedních oblastech. Namátkou můžu jmenovat své nejoblíbenější autory. Jsou to Aristoteles, svatý Augustin, papež svatý Řehoř I. Veliký

V PRVNÍ ŘADĚ TO MUSÍ BÝT POCTIVÝ PŘÍSTUP K TRESTNÍ VĚCI, KTEROU SE ZABÝVÁ.

NEBOŤ DOBRÝM PRÁVNÍKEM NENÍ TEN, KDO UMÍ PRÁVNÍ PŘEDPIS PŘEČÍST, ALE TEN, KDO JEJ UMÍ VYLOŽIT A SPRÁVNĚ POUŽÍT.

– jeden z neznámějších papežů. Mimocho-dem, jak svatý Augustin, tak Řehoř I. Veliký byli původně znamenitými právníky. Ale je to též René Descartes, Immanuel Kant nebo Karl Raimund Popper. Zvláště inspi-rující je pro mě rozsáhlé dílo, jehož auto-rem je Marcus Tullius Cicero – snad nej-slavnější římský právník své doby.

Máš bohaté životní zkušenosti. Jaký je podle tebe stav naší společnosti z pohledu trestního práva? Je to lepší, nebo horší než před lety? V čem je společnost a trestní činnost jiná?

Pokud jde o trestnou činnost, tak jak se vyvíjí společnost, tak se též vyvíjejí způso-by a metody páčání trestné činnosti. Krimi-nalita je chápána jako jeden z nejpro-blémovějších negativních jevů v naší spo-lečnosti. Pochopitelně tomu odpovídá též reakce veřejné moci na ni. Ať je to již prostřednictvím preventivní činnosti, nebo prostředky trestního práva.

klíčový

Trestná činnost je velice rozsáhlá především jako majetková, například hospodářská či ekonomická. Pachatelé jsou stále „dovednější“ a vynalézají nové způsoby, jak trestnou činnost spáchat. Také škody, které s sebou tato činnost přináší, jsou stále vyšší. Objevují se též nové formy trestné činnosti, jako například počítačová kriminalita. Ta ještě v nedávné minulosti známá z pochopitelných důvodů nebyla.

Jaká je pro advokáta nejdůležitější vlastnost, aby byl vyhledávaný?

V první řadě to musí být poctivý přístup k trestní věci, kterou se zabývá. Tzn. věnovat pozornost všemu, co má, či může mít význam pro posouzení projednávané věci v oblasti skutkového stavu, a pochopitelně musí mít co nejrozsáhlejší odborné znalosti v oblasti práva. To by měl klient cítit z jeho projevu a přístupu.

Souhlasíš s tím, že advokát musí být i psycholog s tváří pokerového hráče?

Je pravda, že advokát by měl být schopen navázat s klientem vztah důvěry, který je nezbytný při řešení konkrétní kauzy. Velice pomáhá využívat poznatků hermeneutiky, která používá jiné postupy nežli tradiční gnozeologie. To znamená, že je třeba umět naslouchat, nechat se oslovovat a především umět se tázat. Protože hermeneutika je především umění interpretace, tak toto právě pomáhá při výkladu a aplikaci práva. Neboť dobrým právníkem není ten, kdo umí právní předpis přečíst, ale ten, kdo jej umí vyložit a správně použít.

Utkvěla ti v paměti některá z vyhraných (prohraných) kauz?

Těch kauz je mnoho a prakticky žádná z nich mi v paměti na delší dobu neutkvěla. Protože advokát právě nesmí být ovlivněn kauzou natolik, aby se jej osobně dotýkala, či jeho práci do budoucna zásadním způsobem ovlivnila.

Říká se, že je spravedlnost slepá. Je to pravda? Chce advokát vyhrát spor pro svého klienta za každou cenu?

To se sice říká, ale bylo by potřeba si předem definovat, co máme rozumět pod pojmem spravedlnost. Mnozí lidé se domnívají, že spravedlivé je například samo o sobě to, co je v souladu se zákonem. Velice příhodný a vtipný v této souvislosti je výrok již vzpomínaného Cicero, když ve své knize De legibus, tedy O zákonech, napsal: „Vrcholem hlou-

posti je jistě považovat za spravedlivé vše, co je předepsáno v lidských ustanoveních a zákonech.“ Tuto diskusi o spravedlnosti, již měl začít Sokrates a de facto určitým způsobem zde na něj Cicero navazuje. Problém či problematika spravedlnosti je předmětem rozsáhlých diskusí prakticky dodnes. Určitě a v této souvislosti v demokratickém právním státu musí být usilováno o všeobecnou důvěru lidí v existující spravedlnost. Ta je spojována se zárukou nezávislého a nestranného rozhodování soudů. Tedy vedení tzv. spravedlivého procesu, jak je kupříkladu upraven v článku 36 a následující LPS u nás. Nepatřím mezi advokáty, kteří by tzv. chtěli vyhrát spor pro klienta za každou cenu. Taková cena by nemusela mít pro advokáta tu „cenu“, která je tím patrně míněna.

Je jednodušší obhajovat klienta před soudem, či učit studenty právní teorii?

To jsou dvě nesouměřitelné veličiny. Obojí je zajímavá práce, určitě odborně velice náročná. Přičemž výuka studentů je navíc ještě posláni.

Učíš nejen v Praze, ale i v Mostě a Karlových Varech v našich studijních střediscích. Jsou studenti v regionech „jiní“?

Na studentech v regionech je více znát, jakou střední školu absolvovali. Jejich příprava ze střední školy na vysokoškolské studium, včetně tedy již získaných znalostí, bývá rozdílná. Spíše hodně záleží

Doc. JUDr. Eduard Bruna, Ph.D.

je přední český advokát ve věcech trestních. Jeho jméno se často objevuje v médiích ve spojitosti s významnými kauzami. Respekt si získal svojí neochvějnou profesionalitou, rozsáhlými teoretickými i praktickými znalostmi. Na univerzitě zastává pozici děkana Fakulty právních a správních studií. Je odborným garantem studijního programu Bezpečnostně právní studia. I přes svoje velké pracovní vytížení patří k předním akademickým pracovníkům, co se významných a kvalitních publikací týče.

na tom, zejména na počátku studia, kde student absolvoval předchozí vzdělání.

Kdybys měl srovnat výuku v prezenčním a v kombinovaném studiu, kde jsou většinou studenti s praktickými zkušenostmi. Je to rozdíl? Překvapí tě někdy něčím?

Studenti v prezenčním studiu většinou nemají příliš mnoho životních zkušeností a to se projevuje na jejich přístupu ke studiu. Mnozí se neumějí tzv. učit a trvá mnohým z nich dosti dlouho, než tuto dovednost získají. To se pochopitelně projevuje na výsledcích prvotních zkoušek. Studenti s praktickými zkušenostmi – studenti kombinovaného studia, naproti tomu dokážou výuku práva poměrně rychle a kvalitně propojovat s praktickými příklady. Dovedou si lépe a rychleji přednášenou látku osvojit. V tom je určitě rozdíl. Někdy mě skutečně studenti překvapí tím, co praxe, se kterou se setkali, dovede přinést a jak ji dovedou prezentovat.

Kdyby sis musel vybrat mezi advokátní praxí nebo akademickým pracovníkem, jak by ses rozhodl?

Patrně bych se rozhodl pro akademickou oblast.

Rozhovor vedla Bohuslava Šenkýřová, rektorka univerzity

Spolupráce s akademickou sférou je důležitá

Česká pošta Security, s.r.o., dceřiná společnost České pošty, s.p., působí na českém trhu od roku 2012. Pro svého zakladatele zajišťuje komplexní bezpečnostní služby, ale nabízí i komerční bezpečnostní služby na území ČR, EU i mimo EU.

Spoločnost disponuje týmem odborných techniků se širokým technickým zázemím. V širokém spektru její nabídky naleznete služby dohledového centra, implementaci a správu technologických celků, fyzickou ostrahu tzv. guarding nebo CiT – převoz cenin a bezpečnostního materiálu. O spolupráci s naší univerzitou jsme hovořili s jednatelem firmy Ing. Tomášem Hamplm.

Jaké jsou v současné době, podle vašeho názoru, největší výzvy v oblasti komerční bezpečnosti?

V komerční bezpečnosti, jako v každém oboru, je třeba reagovat na aktuální trendy a společenský vývoj. Jedním z nich, mimo jiné velmi umocněným pandemií, je fenomén lokalizace, jakožto nutná protiváha předchozí globalizační éry. Firmy se více než kdy jindy v moderní historii budou muset spoléhat na národní zdroje, popř. zdroje v rámci Evropské unie, či její blízkosti. To se týká jak lidských, tak i materiálních zdrojů. Výhodou naší společnosti je jednak to, že již nyní máme stabilní kmen vlastních zaměstnanců (ČPS podle legislativních pravidel nyní musí své hlavní výkony realizovat pouze vlastními silami) a jednak jsme vsadili již v minulosti na technologický rozvoj a kooperaci s českými partnery.

Bezpečnost má mnoho dimenzí. Jaké jsou vaše zkušenosti v oblasti spolupráce státních a nestátních bezpečnostních složek?

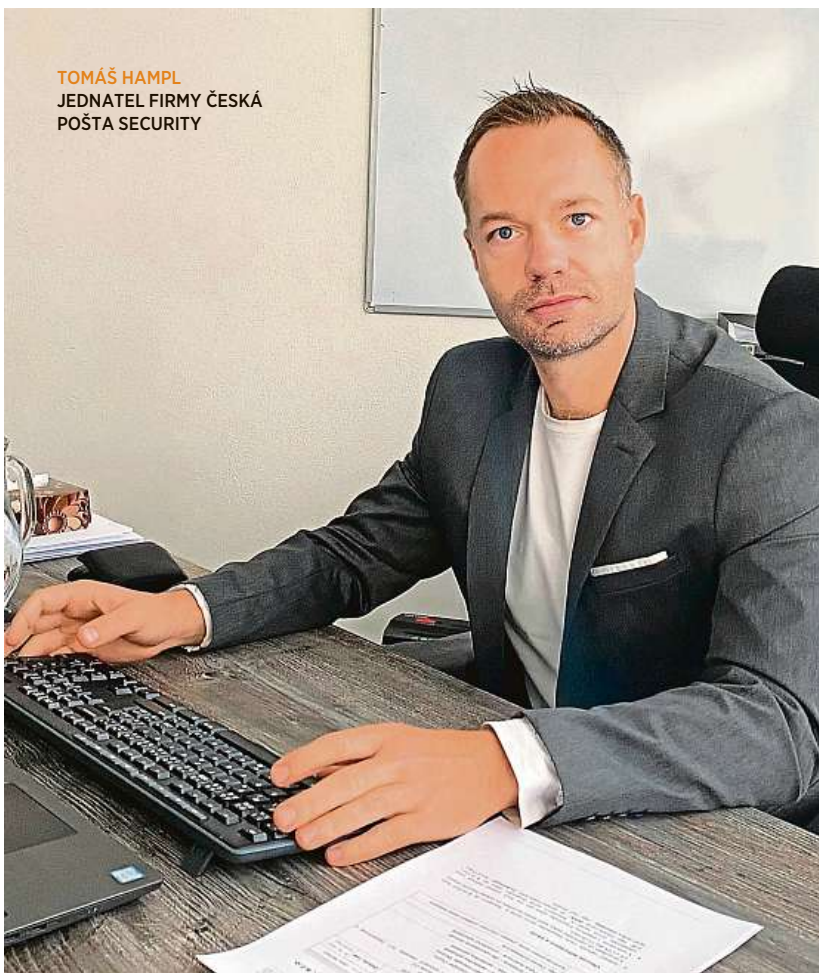
Naše zkušenosti jsou praktické a jsou založeny na operativním řešení problémů v každodenním režimu, a to i ve vztahu ke spolupráci s dalšími složkami. Velice dobře tuto spolupráci vnímáme a nacházíme zde velký prostor v rámci pře-

dávání dat a informací z konkrétních incidentů z důvodu eliminace chybovosti lidského faktoru.

Jaký by měl být osobnostní a odborný profil bezpečnostního pracovníka?

Lidé působící v oblasti bezpečnosti by měli být nejen erudovaní odborníci, ale současně spolehliví a zodpovědné osoby, které splňují náročná kritéria nejen z pohledu zákona, ale i z hlediska osobnostního profilu. Chci tím říct, že

v oblasti bezpečnosti jde velmi často o velmi senzitivní oblasti a sféry vlivu, a tedy bezpečnostní pracovník by měl mít i patřičný morální profil a charakterové vlastnosti. Práce v bezpečnosti předpokládá často zásah do práv a svobod druhých, pochopitelně v mezích zákona, ale je k tomu zapotřebí i adekvátního vyhodnocení situace, okolností a kontextů. V naší organizaci rozhodně oceňujeme a vážíme si profesní loajality, respektování firemní kultury a filozofie, etického kodexu.

TOMÁŠ HAMPL
JEDNATEL FIRMY ČESKÁ
POŠTA SECURITY

Každý bezpečnostní pracovník, a to ve státní či nestátní bezpečnostní složce by měl být schopný práce v kolektivu, mít smysl pro týmového ducha, inovativní myšlení, resilienci vůči zátěži, schopnost přijímat nové podněty, být kreativní, flexibilní, mít jazykové dovednosti, zvyšovat si kvalifikaci a odbornost, důležité jsou mezinárodní zkušenosti, komunikativnost, verbální obratnost, asertivita, empatie atd. Rád se nechám inspirovat mladou generací, neotřelými přístupy a nápady. Mezigenerační přenos je velmi důležitý, a to oboustranně. Jsem proto rád v kontaktu s mladými lidmi a studenty vysokých škol.

Vaše společnost uzavřela memorandum o spolupráci s Vysokou školou finanční a správní. Jaké jsou benefity této spolupráce?

Každý proces je nutný udržovat a rozvíjet. Vysoká škola finanční a správní a další vysoké školy dobrého jména a prestiže nám umožňují zprostředkovat pohled na nové trendy, otevírají se nám různé bezpečnostní perspektivy z pohledu různých vědních oborů. Jak už jsem naznačil výše, také nám tento vztah umožňuje získávat feedback mladé generace a seznamovat nás s jejich přístupy k určitým bezpečnostním fenoménům a aktuálním hrozbám. Ovlivňuje je v rámci mnoha klíčových oblastí, např. kam se zaměřit, a inspiruje náš úhel pohledu v souvislosti s moderními trendy a společenskými požadavky. Na druhou stranu naše organizace je schopna a ráda se podělí o osobní zkušenosti z bezpečnostní praxe, jsme schopni flexibilně a pohotově prezentovat nová témata,

technologická řešení a procedury a vzájemně si vypomáhat. Takovýto vztah je, podle mého názoru, nejen symbiotický, ale i prospěšný pro tvorbu kvalitnějšího bezpečnostního prostředí. Toto je mé krédo a tuhle synergii rád podpořím.

VSADILI JSME NA TECHNOLOGICKÝ ROZVOJ A KOOPERACI S ČESKÝMI PARTNERY.

Je podle vás důležité, aby studenti měli možnost absolvování odborné praxe již v průběhu vysokoškolského studia?

Ano, myslím si, že pokud budou studenti docházet na odborné praxe již v průběhu studia, usnadní jim to nejen studium samotné, ale i následné umístění na trhu práce. Budou mít již něco zažito a odpracováno, snadněji se proto rozhodnou pro pozici, na které chtějí pracovat, a zároveň budou mít větší šanci při přijímacím pohovoru. V dnešní turbulentní době a vysoké konkurenci na trhu práce je tato skutečnost nenahraditelná a je dobré, že vysoká škola na tuto situaci pohotově reaguje a spolupracuje s bezpečnostním sektorem.

Myslíte si, že je důležité, aby bezpečnostní aparát spolupracoval s akademickou sférou?

Jednoznačně! Je zapotřebí se naučit bezpečnost vnímat a je zapotřebí o ni komunikovat. Bezpečnost je především o lidech a o tom, jaké dané postupy budou

navrhovat a dodržovat. Jak jsem již uvedl, spolupráce je naprosto důležitá vzhledem k akceleraci vybraných společenských úrovní, bezpečnostních rizik a ke globalizaci. Flexibilita, operativnost a odbornost jsou hlavní pilíře naší práce. Akademická sféra nám poskytuje nejenom kvalifikované pracovní síly, ale spolupráce s vědeckou platformou nám umožňuje pronikat snadněji do nových oblastí. Jako velmi přínosný vidím bezpečnostní výzkum a výstupy z těchto aktivit. Pro bezpečnostní praxi je tato spolupráce velmi důležitá. Rovněž je důležité tyto informace sdílet. Jako velmi užitečný nástroj vidím pořádání odborných seminářů a konferencí, při kterých se sejdou odborníci z různých sfér a mohou diskutovat o závažných a aktuálních bezpečnostních tématech. V říjnu 2021 proběhla například konference, kde ČP Security i VŠFS participovaly na pořádání akce. Toto je jedna z cest, jak nalézat průsečíky mezi akademickou sférou a komerční bezpečností. Současně spolupracujeme s VŠFS v rámci realizace odborných praxí pro studenty, což nám umožňuje trvale udržovat kontakt s novou generací a recipročně si vypomáhat v bezpečnostní praxi.

Co je vaší současnou profesní prioritou a jaké máte plány do budoucna?

V první řadě bychom chtěli pokračovat v nastavených bezpečnostních trendech zejména s akcentem na blížící se lokalizaci.

Rozhovor vedla doc. PhDr. Barbora Vegríchtová, Ph.D., MBA, z Katedry práva Fakulty právnické a správních studií VŠFS

Od vraždy

Elegantní a šarmantní, ale také houževnatý a vždy dbající na perfektně odvedenou práci. Muž, který se věnuje těm nejhorším lidským stránkám a přitom nikdy neztrácí jemný úsměv a vlídnost. To je profesor Jiří Straus.

JIŘÍ STRAUS PRODĚKAN VE SVÉ PRACOVNĚ

Potkat profesora Strause, jednoho z předních evropských kriminalistů, specialistu na forenzní biomechaniku, znamená potkat nejen nesmírně vzdělaného a pracovitého, ale také zajímavého muže. Doslédčit to mohou nejen jeho kolegové, ale i studenti, jimž se věnuje na Vysoké škole finanční a správní.

Pane profesore, ve své práci jste často konfrontován s těmi nejdrastičtějšími důkazy lidské zloby, které vyvrcholí vraždou. Jak si dokážete udržet svůj laskavý pohled na svět?

Jsem životní optimista a řídím se motem „Co mě nezabije, to mě posílí“. Negativní stránky kriminalistické problematiky a trestných činů obecně neberu nijak tragicky. Je to stejně jako chirurg, který provádí operaci. City, projevování emocí a empatie s pachatelem trestného činu, ale i s obětí trestného činu musí jít stranou a nelze je spojovat s reálným životem. Místo činu je pro mě vědecký problém, stejně tak i oběť nebo pachatel. Ve forenzní biomechanice se dívám například na rozbitou hlavu oběti nebo místo dopadu

mrtvoly jako na vědeckou rovnici a hledám její řešení. Zajímají mě primárně mechanické podmínky pro vznik traumatu a snažím se rozkódovat biomechanický průběh trestného činu a predikovat podmínky vzniku zranění.

Vaše skvělé kriminalistické jméno je spojováno s mnoha významnými, často i medializovanými kauzami, ať již ze současnosti, či minulosti. Před jakou největší výzvou jste v poslední době/kdy stál?

Vzpomínám si na případ, který se stal před několika lety. Jednalo se o spor mezi otcem a synem, spor o dům a majetek, dlouhotrvající spory vyvrcholily v hádku a údajné napadení, mělo dojít ke sražení otce ze schodů a jeho zranění. Došlo k trestnímu řízení a případ se dostal až před soud. Obě strany uváděly jinou verzi pádu, zcela odlišnou a v podstatě se mělo rozhodnout, která z verzí je reálná. V tomto případě bylo zpracováno několik znaleckých posudků. Dokazování při hlavním líčení bylo velmi náročné, objektivně bylo prokázáno, že syn skutek nespáchal, otec uváděl vědomě

nepravdivou verzi a při rozhodování bylo významné znalecké zkoumání z forenzní biomechaniky. Tento případ mě velmi osobně zasáhl zejména po lidské stránce. Dlouhotrvající vykonstruovaný soudní spor vedl k psychickému onemocnění syna.

Známe vás také jako velkého popularizátora kriminalistiky. Podílel jste se třeba na slavném pořadu Českého rozhlasu Historie českého zločinu. Proč považujete za důležité přibližovat široké veřejnosti svoji vědu?

Propagaci a popularizaci kriminalistiky považuji za součást práce vědce a pedagoga. Ve zmíněném pořadu Českého rozhlasu jsem se podílel na zpracování několika zajímavých případů, ve kterých hrálo významnou roli znalecké zkoumání z oboru kriminalistika, specializace forenzní biomechanika. Historické případy jsou atraktivní svojí obecnou známostí a mě zajímá možnost malého poodkrytí nových pohledů s využitím forenzní biomechaniky, tato relativně mladá forenzní věda nebyla v době vyšetřování zmíněných případů známá.

Prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc.

je vědec evropského formátu, skvělý pedagog, zapálený popularizátor oboru forenzní biomechanika. Veřejnost se s ním mohla jako se soudním znalcem potkat v mnoha kauzách. Známá je jeho analýza okolností smrti ministra zahraničí Benešovy vlády Jana Masaryka. Pro VŠFS je klíčovou osobností díky své vědecké práci a vynikající publikační činnosti. Působí jako proděkan pro vědu a výzkum Fakulty právních a správních studií.

na maraton

Případ „Studna“ přinesl nový pohled na reálnou kriminalistickou verzi, která nebyla dostatečně prověřena. Využil jsem metodu počítačové simulace SW Virtual Crash a bylo možné velmi reálně simulovat podmínky klíčové pohybové činnosti. Počítačová simulace pohybu pachatele a oběti obohacuje poznání o nový prvek a umožňuje provádět ve virtuálním světě počítačové modelování, které by v reálu nebylo vůbec možné. Pachatel se v těchto kauzách samozřejmě neodhalí, přesto slouží takové případy k obohacení současné kriminalistiky a také slouží k dobré propagaci kriminalistiky a vědeckého rozvoje forenzních věd.

Jen pro dokreslení chci uvést, že jsem se podílel na případu vraždy mladé sto-parky, kde pachatel byl odhalen a odsouzen (na 10 let) po 18 letech. Tento případ dává naději, že i současné dosud nevyřešené trestné činy mohou být dříve nebo později odhaleny, a to nejen díky náhodám, ale i díky neustálému zdokonalování forenzních metod.

Od popularizace není daleko ke studentům. Jak přímá cesta vás vedla k práci pedagoga?

Vystudoval jsem učitelský obor na Univerzitě Karlově a primárně jsem tedy od počátku své profesní kariéry směřoval k pedagogické práci. Shodou životních náhod jsem se dostal až ke kriminalistice a forenzním vědám a k akademické práci. Po studii na vysoké škole jsem byl interním doktorandem na katedře biomechaniky, anatomie a antropomotoriky na FTVS UK. V té době jsem poznal v práci v biomechanické laboratoři tým špičkových kriminalistů. Od počátku jsem se pohyboval v akademickém prostředí. Ve své profesi se orientuji na rozvoj teoretických otázek kriminalistických stop a kriminalistické identifikace a rozvojem kriminalistické technických metod. Ve vědecké oblasti se zaměřuji na obor forenzní biomechaniky při odhalování trestných činů, v němž jsem byl jmenován soudním znalcem.

Co máte na práci se studenty rád?

Práce se studenty mě velmi naplňuje. Rád přednáším, vedu akademické debaty se studenty. Těší mě, když se studenti nechají inspirovat mými přednáškami a odbornými diskusemi. Rád bych byl studentům inspirací, partnerem v poznání a vědeckém dialogu. Jediné, co jim snad mohu předat, je otevřít jim „knihu“

poznání, přivést a zapálit je ke studiu. Dobrý pedagog chápe studenta ne jako nádobu, kterou má naplnit, ale jako pochodně, kterou má zapálit.

Jste nejenom pedagogem, ale i proděkanem pro výzkum a vývoj Fakulty správních a právních studií. Co považujete v této oblasti za svůj hlavní úkol?

Moje funkce spočívá v organizaci a řízení vědy, publikací, organizaci konferencí, workshopů a obecně v iniciaci rozvoje vědy na fakultě. Rozvoj vědy úzce souvisí s publikační činností. Kvalitní publikace a vědecké studie mohou vzniknout pouze na základě kvalitního vědeckého bádání, a to jak teoretického, tak empirického.

Vaše pracovní tempo je obdivuhodné.

Jak relaxujete? Víte, že jste sportovec a kladete si i ve sportu obdivuhodné cíle.

Hlavu si čistím především sportem, nejraději rekreačním během. Už od studií na vysoké škole jsem si oblíbil rekreační běh, jogging, a postupem doby se mi pravidelný běh stal součástí života, prostředkem

regenerace. Po běhu mám zcela jiný náhled na svět, řada problémů se mi zdá marginální a získám potřebný optimismus. Ti, kdo běhají, mi jistě rozumějí. Snažím se běhat pravidelně, třikrát týdně, po celý rok. Na maraton se nijak zvlášť nepřipravuji, prostě si zvýším dávky a pár měsíců před závodem běhám delší tratě. Moje pracovní zatížení, pedagogické a vědecké povinnosti mi nedovolují se časově více věnovat systematickému tréninku. Běh je pro mě hobby a dobrá přijatelná droga.

Jednou jste se přiznal, že chcete uběhnout šest nejvýznamnějších světových maratonů. Jak jste daleko?

Dosud mám uběhnuto pět maratonů ze šesti, běžel jsem maraton v New Yorku, Bostonu, Tokiu, Chicagu a v Londýně. Nebýt lockdownu, tak mám již všechny maratony dokončeny. Letos jsem běžel maraton v Berlíně. Tak jsem dokončil svoji „ikonickou šestku“. Mimochodem každý rok běžím maraton v Praze, má velmi skvělou atmosféru a zcela splňuje parametry světového maratonu. Maraton vyžaduje systematickou přípravu, vytrvalost, odolávání únavy a bolesti.

Existuje nějaké spojení mezi prací kriminalisty a maratonce?

Práce kriminalisty, vědce je v určitém smyslu analogická jako příprava maratonského běžce, záleží na vytrvalosti, drobné, poctivé práci a vytyčení cíle. Moje práce mě zcela pohlcuje a prolíná se s mým volným časem. Nemám hranice mezi prací a volným časem. Myslím, že to má tak nastavené každý, kdo dělá svou práci rád, s nadšením, vidí smysl svého počínání a upřímně se snaží něco dobrého vytvořit. Tvůrčí vědeckou práci, psaní odborných článků a knih dělám především v tzv. volném čase, tj. po večerech a víkendech. Maratonské běhy většinou absolvuji v zahraničí a často je spojuji s návštěvou tamních univerzit a vysokých škol. Například v Lausanne jsem při běžecké účasti v půlmaratonu strávil dva dny na univerzitě, kde pracuji můj bývalý student. Maraton v Bostonu jsem využil pro dlouho slibovanou přednášku na pozvání na místní univerzitě. Poznání atmosféry a bezpečnostních opatření například po atentátu v Bostonu mi umožňuje rozšířit si poznatky o bezpečnosti v praxi.

Rozhovor vedla Magdalena Straková, tisková mluvčí

NA MARATONU V BERLÍNĚ 2021

Online audio a podcasting v ČR

„Stojíme na začátku nové audiální revoluce,“ říká Ing. Petr Uchytíl, MBA, z mediální skupiny Active.

Vysílání rádií v ČR už nějakou dobu doplňuje streamovaný audio obsah na vyžádání (on demand), jak v oblasti hudby, tak mluveného slova ve formě podcastů. A zejména podcasting od loňského roku rychle roste.

Jak důležitý v současnosti je pro rozhlasového hráče audio obsah na vyžádání?

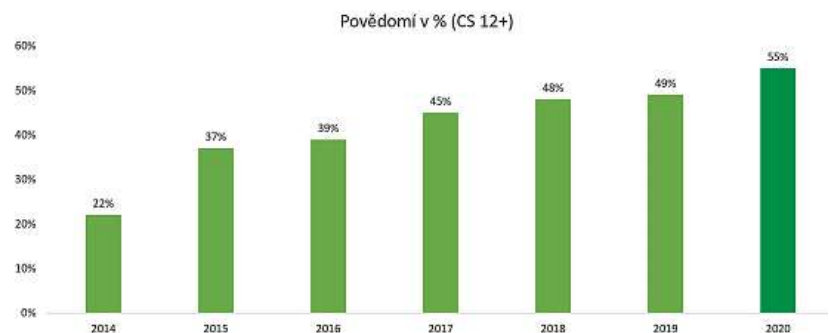
Jde o strategicky důležitou součást audio byznysu, a to pro mediální skupiny po celém světě, tedy alespoň v zemích s rozumnou internetovou konektivitou. Globálními leadery v poskytování platformy pro audio streaming je Google, Apple, Spotify, ale existují stovky dalších menších platform v řadě případů tažených právě rozhlasovými skupinami nebo hudebními labely. Audio produkce má totiž řadu specifíků a není často srovnatelná s video obsahem, ať už z pohledu ceny, nebo způsobu užití. Třeba skupina Active globální platformy využívá, přesto se v ČR naše portfolio stále primárně soustředí na rozvoj hudebního obsahu na vlastní platformě Youradio, resp. u mluveného slova na platformě Youradio Talk.

Obě prostředí navíc zatím držíme v oddělené podobě. Testy i dosavadní zkušenosti ukazují, že integrace obou prostředí ve formě nějakého přepínače nebo rozcestníku pro uživatele v jedné aplikaci nedává moc smysl. Smysl dává asi jen individuálně řešená simulace rádia precizně kombinující hudbu a mluvené slovo na míru uživateli. K dokonalému modelu takového řešení se však ještě nikdo nedopracoval, o čemž svědčí i neustálá popularita klasického rádia, poslouchaného v éteru i na internetu. Nepopírám ale, že tímto směrem všichni hledí.

Jak velký je trh s digitálním audiem v ČR z pohledu počtu posluchačů?

Nejprve je třeba vyčlenit vysílání „klasického“ rádia poslouchaného digitálně přes DAB anebo zejména v ČR mnohem rozšířenější streaming v aplikacích či na webu. Posluchačů těchto platform je

Znalost pojmu „podcasting“

dlouhodobě kolem 1,5 milionu a uživatelský zážitek je velmi podobný analogovému rádiu. Jediným rozdílem je možnost online plánování programatické reklamy, která ale zní stejně jako klasické spoty v rádiu, takže posluchač nepozná ani rozdíl. Pak je tu segment on demand hudby. Globální platformy neuvolňují statistiky pro ČR, takže se pracuje s odhady, ani neoptimističtější z nich však v roce 2021 nepřekračují dva milio-

POČET LIDÍ, KTERĚ ALESPŇ JEDNOU ZA MĚSÍC POSLOUCHAJÍ PODCASTY, DOSAHUJE UŽ TĚMĚŘ 700 TISÍC.

ny lidí, a to ještě dochází k překryvu s těmi, kteří poslouchají výše uvedené rozhlasové streamy. Výrazně ale roste podcasting, napříč platformami. Tento pojem zná v ČR už více než polovina populace a počet lidí, kteří alespoň jednou za měsíc poslouchají podcasty, dosahuje už téměř 700 tisíc.

Důvodů poslechu on demand audio obsahu je řada. Poslech bez omezení časem a lokalitou zde platí obecně. Do popředí se ale dostává i jedinečnost obsahu a poslech „offline“, což platí především pro podcasty.

Samotný počet posluchačů je přitom

jen jedna část mozaiky. Klíčová je také doba poslechu. Průměrný člověk v ČR stráví poslechem audia během dne asi čtyři hodiny. Ta doba se u posluchače podcastu v délce nemění. Mění se ale relativní podíl podcastového poslechu na celkovém poslechu na úkor všech platform, zejména pak klasického FM rádia. Je k tomu více důvodů. Osobně hlavní příčinu vidím v tom, že FM rádia až na výjimky opustila formát mluveného slova a delších rozhovorů, přičemž se soustředí na muziku. Oproti tomu králem formátu podcastů je právě rozhovor a ten má vždy oproti muzice delší stopáž. Tudíž už pak člověku během dne „nezbude čas“ na ostatní audio.

Liší se posluchač podcastů v ČR od běžné populace ještě v něčem?

Statisticky jde o trochu mladší populaci, zdaleka ale neplatí, že by podcasting byl tématem jen pro velmi mladé nadšence. Naopak kategorie posluchačů ve věku nad 35 let byla dlouhou dobu tahounem digitálního audia v ČR, nejen podcastů. Důvodem je to, že tato populace si může dovolit audio poslech i na mobilních zařízeních mimo wi-fi. Situace se s časem trochu lepší, ale manažera s mobilním tarifem „s neomezenými daty“ stále naleznete v ČR mnohem snáz než studenta s takovým tarifem. To ovlivňuje i další atributy podcastové populace třeba z pohledu socioekonomické klasifikace.

Obhajuj hranice svých možností, a... americký spisovatel Richard Bach

POMŮCKA: KEY	ASI	ODBORNĚ VYSPĚLÝ ČLOVĚK	1. DÍL TAJENKY	CHEM. ZN. POLONIA	CITO-SLOVCE POCHOPENÍ HOVOR.	UKAZOVACÍ ZAJMENO	SKON	ITALSKÉ ŽENSKÉ JMÉNO	INICIÁLY SPISOVATELE SEKORY	SVOBODNĚ	BAŽINA	SLANÁ POTRAVA ZVĚŘE	PŘEKLENOUT	ÚTOČIŠTĚ MN. C.
MOTYKOU ODSTRANIT						VZDÁLNOST MEZI ROSTLINAMI				VÝMĚSEK OKA				
PITÍ						DELEGACE PODLE TOHO				ZN. ČES. NÁKL. AUT CITOSLOVCE PLAŠENÍ				
ÚDAJ NA DOPISE ZKR.				CHLAPECKÉ JMÉNO SMUTEČNÍ OZNÁMENÍ					POVĚSTI KONIČEK					
JEMNÁ VLNĚNÁ TKANINA					LOKNUTÍ VYDÁVATI HLAS KONĚ			ZLOBA OTÁZKA NA MÍSTO				INICIÁLY HERCE LIPSKÉHO DRUH LODĚ		
	CITO-SLOVCE OHRAZENÍ	MUŽ. POHL. ZLÁZA BRÁTR KAINA					KOFEINOVÝ NÁPOJ TLUČENÝ				KLÍČ ANGLICKY REMÍZA V SACHU			
JÍMKY						INDONÉSKÝ OSTROV JEDEN Z APOŠTOLŮ				MUŽ VÝZVA K ZAHÁJENÍ SOUBOJE				DRŽADLA
MAJÍCÍ BOTY ŽEN. ROD						2. DÍL TAJENKY ČESKÁ MĚNA ZKR.								
NEPOTKAT								VODNÍ ROSTLINA						
ZVOLÁNÍ TOREA-DORA				CHEMICKÁ KONCOVKA SMOCNEHO PRVKU				ANO ANGLICKY			ZNAČKA VYSAVACŮ			

TAJENKA: opravdu se jimi stanou.

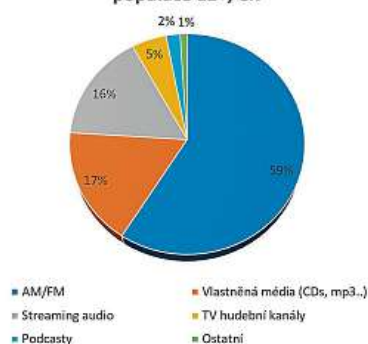
Jak je to s monetizací audio obsahu na vyžádání?

U komerčních subjektů existují asi čtyři zdroje příjmů. První, objemem zatím nejdůležitější, je programatická audio reklama, lze jí řešit i v kombinaci s display reklamou, ale pochopitelně s ohledem na chování uživatelů při poslechu jsou zrovna display formáty spíše doplněk.

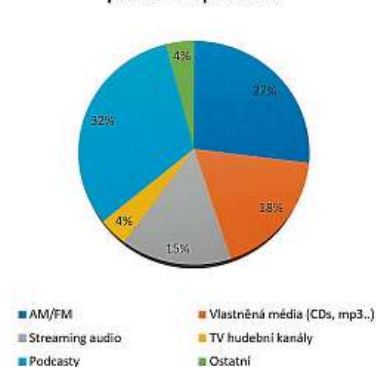
Druhou část tvoří sponzoring již hotových podcastů nebo hudebních nálad. To je zatím zdaleka nejmenší monetizační zdroj a v ČR roste velmi pomalu. Zkusíte si jen představit, když jste majitel podniku a přijde za vámi nezávislý podcaster s žádostí o sponzoring svého audio podcastu. Na rozdíl od instagramových influencerů nebo youtuberů si většina potenciálních zadavatelů neumí představit ani platformu, ani formát, natož aby řešila cokoli dalšího. Tady bude klíčová role mediálních zastupitelství a schopnost jejich agregace možností do robustní a srozumitelné nabídky.

Třetí skupinou příjmů jsou investice do výroby vlastního komerčního tematického obsahu. Firmy zkrátka vidí potenciál tohoto audio formátu ke sdělení informací o svých tématech s dostatečnou hloubkou a stále více se do něj pouštějí samy nebo se svými agenturami. Nejlépe to funguje u byznysů s početně omezeným publikem a vysokou přidanou hodnotou. Poslední kategorií je on demand

Podíl na celkovém audio poslechu, populace 12+, ČR

Podíl na celkovém audio poslechu, posluchači podcastů

obsah ve formě placených audio knih nebo exkluzivních audio pořadů. To je úplně samostatná kategorie s vlastními pravidly, zatím dost nezávislá na reklamních zadavatelích, avšak i v ČR s rostoucím potenciálem.

Jaký objem investic zadavatelů reklamy může on demand audio v ČR realizovat do konce roku 2021?

Myslím si, že v roce 2021 bude objem čistých reklamních investic v digitálním audiou kolem 20 milionů korun. Do toho samozřejmě nepočítám obecné investice do výroby audio pořadů či tvorbu audio knih. Hovořím jen o reklamě a dále o

investicích do vlastních komerčních pořadů – podcastů. Z toho mírně nadpoloviční většinu bude tvořit programatická reklama a zbytek budou investice do výroby vlastního obsahu reklamních zadavatelů. Jde stále o malý trh, ale rychle poroste. Myslím, že stojíme na začátku nové audiální revoluce.

**MYSLÍM, ŽE STOJÍME NA
ZAČÁTKU NOVÉ AUDIÁLNÍ
REVOLUCE.**

VYSOKÁ ŠKOLA FINANČNÍ A SPRÁVNÍ

Z našich studijních programů si zaručeně vybereš
Bc. | Mgr. | Ing. | Ph.D.

PRAHA

STUDIJNÍ PROGRAMY V ČJ

Ekonomické

- Finance (Bc., Ing., Ph.D.)
- Ekonomika a management (Bc., Ing.)
- Regionální rozvoj a veřejná správa (Bc., Ing.)

Mediálně – ekonomické

- Marketingová komunikace (Bc., Mgr.)

Právně – ekonomické

- Právo v podnikání (Bc., Mgr.)

Informatické

- Aplikovaná informatika (Bc., Mgr.)

Bezpečnostně – právní

- Bezpečnostně právní studia (Bc., Mgr.)
- Kriminalistika a forenzní disciplíny (Bc.)

STUDIJNÍ PROGRAMY V AJ

- Economics and Management (Bc., Ing.)
- Marketing Communication (Bc., Mgr.)
- Finance (Ph.D.)

PROGRAMY VE SPOLUPRÁCI SE CITY UNIVERSITY OF SEATTLE Global Programs

- Economics and Management + BSBA/MBA
- Marketing Communication + BSBA/MBA
- MBA – Global Management, Marketing, Finance

KARLOVY VARY

- Ekonomika a management (Bc., Ing.)
- Právo v podnikání (Bc., Mgr.)
- Kriminalistika a forenzní disciplíny (Bc.)
- Bezpečnostně právní studia (Mgr.)

MOST

- Marketingová komunikace (Bc., Mgr.)
- Bezpečnostně právní studia (Bc., Mgr.)
- Regionální rozvoj a veřejná správa (Bc., Ing.)